เรื่องที่ 3 傻 仔 买 鞋 sò:[21] tsâj[31] máj[44] hàj[21] **คนโง่ ซื้อ รองเท้า**

上 时 有 个 傻 仔 爱 买 鞋 佢 就 拿 索 来 量 自家 个 脚 话 鞋

sôŋ[53] sɨ:[21] jīw[33] ké:[44] sò:[21] tsâj[31] ʔôj[53] máj[44] hàj[21]. kì:[21]tsʰíw[44] nā:[33] sòk[32] lój[21]liɔ̀ŋ[21] tsᶮɨ:[53] kā:[33] ké:[44] kiɔ̀k[32] wá:[44] hàj[21]

เมื่อก่อน มี นั้น คนโง่ ต้องการ ซื้อ รองเท้า เขา ก็ หยิบ เชือก มา วัด ตัวเอง นั้น ขา ว่า รองเท้า

爱 有 几 长 正 合 着 佢 去到 鞋店. 佢 发觉 腆忘 撇量

ʔój[44] jíw[33] kì[21] tsʰòŋ[21] tsâŋ[53] hàp[4] tsòk[32]. kì:[21] hí:[44] táw[44] hàj[21] tiám[44]. kì:[21] fàt[32] kòk[32] tʰiām[33] móŋ[44] pʰet[32] liɔ̀ŋ[21]

ต้องการ มี เท่าไหร่ ยาว จึง เหมาะ ใส่ เขา ไป ถึง รองเท้า ร้าน ซื้อ รองเท้า เขา รู้ตัว ลืม แล้ว วัด

脚 个 索. 佢 就 赶 快 到 转 屋家 去 寻 量 脚 个索. 等佢到

kiɔ̀k[32] ké:[44] sòk[32]. kì:[21] tsʰíw[44] kóŋ[44] kʰuáj[44] táw[44] tsòn[21] wùk[32] kā:[33] hí:[44] tsʰim[21] liɔ̀ŋ[21] kiɔ̀k[32] ké:[44] sòk[32]. tên[31] kì:[21] táw[44]

ขา นั้น เชือก เขา ก็ รีบร้อน ถึง กลับ บ้าน ไป หา วัด ขา นั้น เชือก รอ เขา ถึง

转 鞋 店 个 时 节 转 去. 鞋 店 早 都 闩 门 了

tsòn[31] hàj[21] tiám[44] ke:[44] sì[21] tsiet[32] tsòn[31] hí:[44]. hàj[21] tiám[44] tsaw[31] tū:[33] tsʰón[44] mùn[21] le[21]

กลับ รองเท้า ร้าน เวลา รองเท้า ร้าน ตั้งนานแล้ว ปิด ประตู แล้ว

สมัยก่อน (นานมาแล้ว) มีคนโง่คนหนึ่งต้องการซื้อรองเท้า เขาก็เอาเชือกมาวัดเท้าตัวเองว่ายาวเท่าไหร่ จึงจะใส่รองเท้าได้พอดี พอเขาไปถึงร้านขายรองเท้า เขาก็รู้สึกตัวว่าลืมหยิบเชือกที่วัดเท้ามาด้วย เขาจึงรีบร้อนกลับบ้านไปหาเชือกที่วัดเท้านั้น พอเขากลับไปที่ร้านขายรองเท้าอีกครั้งก็พบว่าร้านปิดไปนานแล้ว